

**ΕΤΗΣΙΑ ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
& ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

**ΟΜΙΛΙΑ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΔΗ.ΜΑΡ.
Κ. ΦΩΤΗ ΚΟΥΒΕΛΗ**

**Βόλος
25 ΜΑΪΟΥ 2013**

Απευθύνομαι σε σας έχοντας πλήρη κατανόηση των δυσκολιών που αντιμετωπίζετε για να κρατήσετε ζωντανές τις επιχειρήσεις σας και να σταθείτε όρθιοι μέσα στη δίνη της οικονομικής κρίσης, γεγονός ιδιαίτερα σημαντικό όχι μόνο για τον καθένα από εσάς αλλά και για τη χώρα.

Θυμάστε όλοι που βρισκόταν η χώρα πριν από έναν χρόνο. Όλες οι εκτιμήσεις ήταν αρνητικές. Οι προβλέψεις για έξοδο της χώρας από την ευρωζώνη ήταν καθημερινότητα, με ό,τι συνεπάγεται αυτό για την πορεία της οικονομίας και την κοινωνία, αλλά και για την γεωπολιτική της θέση.

Σήμερα η χώρα αφήνει πίσω της, μετά από πολλές προσπάθειες και θυσίες, τον κίνδυνο της χρεοκοπίας. Έχουν αρχίσει ήδη να δημοσιοποιούνται οι πρώτες θετικές εκτιμήσεις για την πορεία της χώρας και τα μεγέθη φανερώνουν μία αντιστροφή της πορείας.

Η Ελλάδα ξεπερνάει τις δυσοίωνες εκτιμήσεις και τις αρνητικές αξιολογήσεις. Επιχειρεί την οικονομική σταθεροποίηση, την αντιμετώπιση της ύφεσης και την ανάκαμψη. Και μπορεί πάλι να ελπίζει. Υπάρχει αισιοδοξία, υπάρχει για πρώτη φορά μετά από χρόνια η πεποίθηση πως μπορούμε να τα καταφέρουμε .

Το κεντρικό ζήτημα της προηγούμενης φάσης είχε θετική έκβαση. Βεβαίως οι οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες αυτής της διαδικασίας ήταν ιδιαίτερα επώδυνες. Και αυτό δεν είναι μόνο το αποτέλεσμα της κατάρρευσης του προηγούμενου οικονομικού μοντέλου. Είναι εξίσου αποτέλεσμα και των περιοριστικών πολιτικών λιτότητας που επιβλήθηκαν με τα μνημόνια και πρέπει να αλλάξουν. Το κόστος της επιτυχούς αυτής κατάληξης είναι μεγάλο και επιβάρυνε δυσανάλογα μέρος της κοινωνίας που βρίσκεται σε δυσχερή θέση. Σήμερα όμως μπαίνουμε σε μια νέα περίοδο. Τα προβλήματα δεν έχουν λυθεί. Έχουν μπει όμως σε ένα δρόμο αντιμετώπισης. Έχουν γίνει αρκετά. Πρέπει όμως να γίνουν πολύ περισσότερα. Και αυτό είναι υπόθεση όλων μας. Των πολιτικών δυνάμεων, των παραγωγικών δυνάμεων, του κάθε πολίτη αυτής της χώρας.

Η Δημοκρατική Αριστερά ανέλαβε εθνική ευθύνη με τη στήριξή της στην κυβέρνηση συνεργασίας και η ενέργειά της αυτή ήταν καθοριστικής σημασίας. Μετέβαλλε τα δεδομένα. Ενίσχυσε την διαπραγματευτική θέση της κυβέρνησης,

διεύρυνε την πολιτική της βάση, εμπλούτισε την οπτική και τις προγραμματικές της θέσεις και συνέβαλλε τα μέγιστα στην αποφυγή νέων περιπετειών.

Όλο αυτό το διάστημα, έναν χρόνο περίπου, δώσαμε μάχες υπακούοντας πάντα στην ίδια λογική, στο ίδιο αξιακό πλαίσιο και ενσωματώνοντας τις ανάγκες τις περιόδου. Επιδιώξαμε βελτιωτικές ρυθμίσεις σε σειρά ζητημάτων που προέκυψαν, καταθέσαμε ρεαλιστικές προτάσεις, διαφωνήσαμε ανοιχτά με πολιτικές που δεν μας εκφράζουν και καταγρηφίσαμε ό,τι δεν πιστεύαμε.

Η πρόκληση που αντιμετωπίζουμε είναι πολύ μεγάλη. Είναι ιστορικών διαστάσεων. Η οικονομική κρίση που βιώνει η χώρα είναι τέτοιου διαθρωπτικού βάθους και τέτοιας έντασης, που δεν μπορούμε να την ξεπεράσουμε χωρίς να αλλάξουμε όλα εκείνα τα δομικά στοιχεία που μας οδήγησαν σε αυτή.

Το μοντέλο ανάπτυξης και πολιτικής διαχείρισης της χώρας τις τελευταίες τρεις δεκαετίες χαρακτηριζόταν από μεγάλες αδυναμίες, τις οποίες η παγκόσμια οικονομική κρίση έφερε στην επιφάνεια και ανέδειξε με δραματικό τρόπο. Η ανάπτυξη της χώρας στηρίχθηκε στον υπερδανεισμό και την υπερκατανάλωση του Δημοσίου, τη δημόσια και ιδιωτική κατανάλωση, που τροφοδοτούνταν από διαθέσιμες πιστώσεις με χαμηλό κόστος, κοινοτικά κονδύλια και δανεισμό. Το αποτέλεσμα ήταν η μείωση της ανταγωνιστικότητας, η μονιμοποίηση ελλειμμάτων στο ισοζύγιο πληρωμών και στα δημόσια οικονομικά. Τελικό αποτέλεσμα η οξεία κρίση χρέους που οδήγησε τη χώρα στα πρόθυρα της χρεοκοπίας.

Η έξοδος από την κρίση προϋποθέτει μεγάλες αλλαγές στο παραγωγικό μοντέλο και τους θεσμούς και την προώθηση ενός νέου μοντέλου βιώσιμης ανάπτυξης.

Για να καταστεί αυτή η επιλογή δυνατή υπάρχουν ορισμένες αναγκαίες προϋποθέσεις. Οικονομική, κοινωνική και πολιτική σταθερότητα, μεταρρυθμιστικό πνεύμα και πολιτική βούληση αλλαγών, εθνικό σχέδιο προσαρμογής που να περιλαμβάνει, πέραν των δεσμεύσεων της χώρας, την προώθηση της ανασυγκρότησης του κράτους και της οικονομίας. Ταυτόχρονα και διεκδίκηση αλλαγών στην ευρωπαϊκή πολιτική για την αντιμετώπιση της κρίσης. Η έξοδος της Ελλάδας από την κρίση συναρτάται με την προώθηση μεταρρυθμίσεων, αλλά και με τη γενικότερη ευρωπαϊκή πολιτική και τις επιπτώσεις που αυτή έχει. Σήμερα γίνεται

φανερό ότι μόνη λύση είναι η σύνδεση της δημοσιονομικής εξυγίανσης με την αναπτυξιακή διαδικασία και η ανάληψη μεγάλων πρωτοβουλιών για την κοινή αντιμετώπιση του χρέους.

Η Ελλάδα πρέπει να οδεύσει προς την έξοδο από την κρίση σε συνάρτηση με το πλαίσιο της ευρωπαϊκής πολιτικής για την αντιμετώπιση της κρίσης. Μια επιτόλαιη αποκήρυξη του προγράμματος προσαρμογής είναι καταστροφική. Αντίθετα πρέπει να εξουδετερώσουμε τους εσωτερικούς λόγους που παρωθούν στη διατήρηση της κρίσης. Πρέπει να πετύχουμε τους δημοσιονομικούς στόχους του 2013, χωρίς νέα μέτρα μείωσης των εισοδημάτων και να προετοιμάσουμε μια νέα συμφωνία με τους εταίρους μας στις αρχές του 2014. Μια συμφωνία που θα περιλαμβάνει μείωση των επιβαρύνσεων του χρέους, ενίσχυση της αναπτυξιακής διαδικασίας και της κοινωνικής πολιτικής.

Η εφαρμογή του προγράμματος προσαρμογής πρέπει να συνδυαστεί με τη διεκδίκηση αλλαγών και τροποποιήσεων των μέτρων που αποδείχθηκαν αναποτελεσματικά σε σχέση με τα προσδοκώμενα αποτελέσματα. Η μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα τροποποίησης για το οποίο πρέπει να επιμείνουμε. Γενικότερα, γίνεται αδήριτη ανάγκη η αλλαγή της οικονομικής πολιτικής στην κατεύθυνση της αντιμετώπισης της ύφεσης, η ενίσχυση της ενεργού ζήτησης, η σύνδεση της δημοσιονομικής εξυγίανσης με την ανάπτυξη.

Βασική προϋπόθεση για οποιαδήποτε συζήτηση για τις αναπτυξιακές προοπτικές τη χώρας είναι η σταθερότητα. Η άρση της αβεβαιότητας είναι η αναγκαία συνθήκη για τη μετάβαση σε μια αναπτυξιακή διαδικασία. Η λογική συνέχεια της σταθεροποίησης είναι η ανάπτυξη. Η λογική αυτή συνέχεια δεν είναι αυτονόητη ούτε θα προκύψει με τον αυτόματο πιλότο. Απαιτεί επιμονή, πρωτοβουλίες και πολιτικές που θα την υποβοηθήσουν και κατά περίπτωση θα την προκαλέσουν. Μπορεί η απίσχανση των δυνατοτήτων του ελληνικού κράτους να είναι γεγονός, θεωρούμε όμως πως έχει τη δυνατότητα ακόμη να παρέμβει προς αυτήν την κατεύθυνση, με διαφορετική όμως στόχευση και πρακτικές σε σχέση με το παρελθόν.

Και εδώ σημαντικό ζήτημα είναι η στάση όλου του πολιτικού συστήματος. Η έξοδος της χώρας από την κρίση απαιτεί όλο το πολιτικό σύστημα να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων. Αυτό σημαίνει πολιτική αντιπαράθεση γόνιμη και αποτελεσματική.

Αντιπαράθεση προγραμματική και επί της ουσίας και όχι επικοινωνιακή. Όχι τοποθέτηση των μικροκομματικών συμφερόντων υπεράνω του γενικού συμφέροντος της χώρας. Η ελληνική κοινωνία δεν έχει ανάγκη από ακραίες αντιπαραθέσεις, υπερβολές και δημαγωγίες.

Το νέο μοντέλο ανάπτυξης που επιδιώκουμε για τη χώρα πρέπει να έχει νέα χαρακτηριστικά. Τέτοια είναι

- Πρέπει να είναι περισσότερο εξωστρεφές. Η στροφή σε διεθνώς εμπορεύσιμα προϊόντα και υπηρεσίες ή σε αντίστοιχα που θα αντικαθιστούν τις εισαγωγές είναι απαραίτητη. Σίγουρα η εγχώρια ζήτηση αποτελεί βασικό μοχλό ανάπτυξης, όμως η συγκυρία αλλά και όλα τα δεδομένα φανερώνουν πως μια τέτοια στροφή είναι απαραίτητη. Αυτή η μετάβαση έχει πολλά προαπαιτούμενα, μεταξύ των οποίων και ο νέος επαγγελματικός προσανατολισμός του εργατικού δυναμικού. Μια διαδικασία που μπορεί και πρέπει να υποβοηθηθεί από το κράτος.
- Πρέπει να αυξηθεί η παραγωγικότητα τόσο του δημοσίου όσο και του ιδιωτικού τομέα. Μπορούμε και πρέπει να προσεγγίσουμε τον ευρωπαϊκό μέσο όρο.
- Στο νέο αυτό μοντέλο σημαντικό ρόλο πρέπει να παίζει η έρευνα και η καινοτομία. Για αυτό επιμένουμε στην ανάγκη ενός βελτιωμένου εκπαιδευτικού συστήματος, αλλά και στην υποστήριξη της έρευνας με πόρους. Οι νεοφυείς επιχειρήσεις βρίσκονται σήμερα στον πυρήνα των συζητήσεων καθώς εκτιμάται πως θα αποτελέσουν τον μοχλό ανάπτυξης για τα επόμενα χρόνια σε όλο τον κόσμο.
- Χρειάζεται δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και αυξημένη συμμετοχή νέων στην παραγωγική διαδικασία. Η αλήθεια είναι πως η μείωση της ανεργίας είναι δύσκολη υπόθεση και απαιτεί χρόνο. Ο μόνος δρόμος που μπορεί να συντομεύσει αυτήν την περίοδο είναι ένα αναπτυξιακό σοκ με σειρά συγχρονισμένων παρεμβάσεων σε όλα τα επίπεδα. Μια αναπτυξιακή

επανάσταση που θα μεταβάλλει ριζικά και προς το καλύτερο όλες τις προβλέψεις.

- Σημαντικό ζήτημα , είναι οι εργασιακές σχέσεις. Δεν πιστεύουμε ότι η ανάπτυξη της χώρας πρέπει να γίνει εις βάρος των δυνάμεων της εργασίας. Μόνο με τους εργαζόμενους συμμετόχους, όρθιους, με αξιοπρεπείς απολαβές μπορεί να λειτουργήσει αλλά και να αποδώσει η οποιαδήποτε προσπάθεια. Η διαπραγμάτευση των κοινωνικών εταίρων και η προστασία των εργαζομένων δεν συνιστούν εμπόδια μιας αναπτυξιακής προσπάθειας.
- Αλλαγή της αντιεπιχειρηματικής κουλτούρας που επικράτησε κατά τη μεταπολίτευση. Είναι γεγονός πως σε αυτή την προσπάθεια ο επιχειρηματικός κόσμος είναι σύμμαχος και βασικός πυλώνας του εγχειρήματος. Υπέρβαση των αγκυλώσεων και των ιδεοληψιών υπέρ μιας νέας συμφωνίας, ενός νέου κοινωνικού συμβολαίου. Η Δημοκρατική Αριστερά επιδιώκει ένα νέο σημείο ισορροπίας ανάμεσα στους κοινωνικούς εταίρους. Μια νέα συμφωνία με κοινό στόχο το συμφέρον όλης της κοινωνίας.
- Νέοι κανόνες σεβαστοί από όλους. Μια νέα συμφωνία για να είναι λειτουργική πρέπει να διέπεται από κανόνες αμοιβαία αποδεκτούς από όλους τους εμπλεκόμενους. Αυτό σημαίνει έλεγχος, λογοδοσία, διαβούλευση αλλά και κυρώσεις σε όποιον τους παραβαίνει.
- Περιβαλλοντικοί παράμετροι και σεβασμός του περιβάλλοντος. Ο κίνδυνος υποβάθμισης του περιβάλλοντος με στόχο μια γρήγορη ανάπτυξη υποσκάπτει την ίδια την ανάπτυξη. Το νέο αναπτυξιακό μοντέλο οφείλει να ενσωματώνει όλη αυτή την προβληματική με στόχο να βρει τις κατάλληλες απαντήσεις ώστε να καταστεί βιώσιμο. Το περιβαλλοντικό αποτύπωμα αυτής της προσπάθειας δεν πρέπει να οδηγήσει σε μια υποβάθμιση του περιβάλλοντος.
- Δίκαιη συμμετοχή στα βάρη και τις ωφέλειες που θα προκύψουν από αυτήν τη νέα πορεία. Δικαιοσύνη με σαφή διαγενεακό χαρακτήρα. Εν ολίγοις,

οφείλουμε να σταματήσουμε να χρεώνουμε το μέλλον για να καταναλώσουμε στο παρόν.

- Σε ό,τι αφορά το κράτος πιστεύουμε ότι αποτελεί ουσιώδες μέγεθος της ανάπτυξης η μεταρρύθμισή του. Στην δική μας προσέγγιση η μεταρρύθμιση του κράτους δεν είναι εξωτερικός καταναγκασμός, είναι βασική πολιτική επιλογή. Χωρίς τη μεταρρύθμιση του κράτους, τη θεσμική αξιοπιστία, την εξυγίανση του πολιτικού συστήματος, την άρση της διοικητικής παράλυσης και των δυσλειτουργιών της δικαιοσύνης, δεν μπορεί να υπάρξει ένταξη της χώρας σε μια κατεύθυνση βιώσιμης ανάπτυξης.

Στόχος μας είναι ένα κράτος κομματικά ουδέτερο, ένα κράτος δικαίου, εμφανώς και εμφατικά αποδοτικό. Σε ό,τι αφορά το μέγεθός του θεωρούμε πως έχουν γίνει ήδη παρεμβάσεις προς την κατεύθυνση του περιορισμού του, όμως εδώ χρειάζεται προσοχή. Δεν πρέπει η προσπάθεια μείωσης του κράτους να μας οδηγήσει στο άλλο άκρο – στον δραματικό περιορισμό του που θα το καθιστά ανίκανο να ικανοποιήσει ανάγκες της κοινωνίας και της οικονομίας.

Προτού αναφερθώ σε συγκεκριμένα ζητήματα που απασχολούν τον επιχειρηματικό κόσμο της χώρας, επιτρέψτε μου μια σύντομη αναφορά σε αυτές τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις στο κράτος που επηρεάζουν την οικονομία.

Στην προώθηση των μεταρρυθμίσεων αυτών που βρίσκονται σε εξέλιξη ή σχεδιάζονται για το αμέσως επόμενο διάστημα, φιλοδοξούμε να πρωταγωνιστήσουμε.

Αυτές είναι:

- **Αλλαγή του πολιτικού συστήματος** - διάλυση όλων των ειδών πελατειακών σχέσεων, πλήρης εξυγίανση του πολιτικού συστήματος και της πολιτικής ζωής του τόπου, με πάταξη της διαπλοκής και της διαφθοράς, εκπόνηση και σχεδιασμό προϋπολογισμού απόδοσης που ελέγχει τη σκοπιμότητα και το μέγεθος κάθε δημόσιας δαπάνης, καθώς και την αποδοτικότητα των μηχανισμών εσόδων.

- **Διοικητική μεταρρύθμιση** – με εξυγίανση και εκσυγχρονισμό της δημόσιας διοίκησης, με εκρίζωση της διαφθοράς, του κομματισμού, της ευνοιοκρατίας και της γραφειοκρατίας. Πολύ περισσότερο σήμερα που πρέπει η μείωση δαπανών να σημάνει αντιμετώπιση παθογενειών και όχι υποβάθμιση υπηρεσιών προς τους πολίτες ή μετακύλιση του κόστους σε αυτούς
- **Δικαστική μεταρρύθμιση** με μείωση του χρόνου απονομής δικαιοσύνης, κωδικοποίηση δικαίου και εξάλειψη της πολυνομίας. Ιδιαίτερης σημασίας πρόβλημα είναι η κωδικοποίηση και αποσαφήνιση του Δικαίου του Περιβάλλοντος, με ενσωμάτωση όλων των Οδηγιών και του θεσμικού πλαισίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- **Χωροταξική πολιτική** – με στόχο τον έλεγχο των χρήσεων γης που είναι προϋπόθεση για μια διατηρήσιμη ανάπτυξη. Οι μεγάλες καθυστερήσεις σε αυτόν τον τομέα μας υποδεικνύουν μια ριζική αλλαγή του μοντέλου διοίκησης της όλης διαδικασίας
- **Φορολογική μεταρρύθμιση** – με στόχο ένα φορολογικό σύστημα που θα αποκαθιστά αδικίες, θα μειώνει και θα επιμερίζει δίκαια τα φορολογικά βάρη σε πολίτες και επιχειρήσεις και δεν θα καταπνίγει τις αναπτυξιακές προοπτικές. Ένα φορολογικό σύστημα που θα αποκαθιστά σχέσεις εμπιστοσύνης ανάμεσα στην κοινωνία και την φορολογική διοίκηση δεν μπορεί παρά να είναι απλό, ευκολονόητο, σταθερό και κοινωνικά δίκαιο. Μόνον έτσι θα είναι και αποδοτικό.

Βεβαίως, μια τέτοια μεταρρύθμιση αν δεν συνδυαστεί με μια δομική αναδιάρθρωση του φοροεισπρακτικού μηχανισμού δεν θα έχει αποτέλεσμα. Η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και η επιβάρυνση όσων επιδεικνύουν χρόνια αντικοινωνική φορολογική συμπεριφορά επιβαρύνοντας τους υπόλοιπους είναι κύριος στόχος.

Απαιτείται εξορθολογισμός στις κλίμακες, διεύρυνση της φορολογητέας βάσης, απλοποίηση διαδικασιών, βελτίωση των διαδικασιών είσπραξης του ΦΠΑ και έλεγχοι.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε ειδικά ζητήματα που αφορούν την πραγματική οικονομία και ως εκ τούτου και την επιχειρηματική κοινότητα.

Απαιτείται η αλλαγή της σχέσης του κράτους με την επιχειρηματικότητα. Η επιστροφή ληξιπρόθεσμων οφειλών του Δημοσίου προς τον ιδιωτικό τομέα και η καθιέρωση ενός συστήματος που θα διασφαλίζει την έγκαιρη καταβολή των υποχρεώσεων είναι απαραίτητη.

Μείζον ζήτημα είναι **η χρηματοδότηση της οικονομίας**. Η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών που βρίσκεται σε εξέλιξη είναι ένα ακόμα θετικό στοιχείο για τη ζητούμενη ανάπτυξη της παραγωγικής οικονομίας της χώρας.

Έχουμε πλήρη επίγνωση ότι η ανακεφαλαιοποίηση των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων δεν ταυτίζεται με την ζητούμενη διοχέτευση ρευστότητας στην αγορά. Εκτιμούμε ότι η δρομολογούμενη ανακεφαλαιοποίηση και οι ενέργειες χρηματοδότησης, που θα πρέπει άμεσα να πραγματοποιηθούν από τις τράπεζες μπορούν να αποτελέσουν σημαντικές παραμέτρους για την υγιή επανεκκίνηση της πραγματικής ελληνικής οικονομίας. Τονίζουμε ότι οι τράπεζες υποστηρίχτηκαν με σημαντική κρατική βοήθεια ώστε να συνεχίσουν να χορηγούν στις επιχειρήσεις τα αναγκαία κεφάλαια κίνησης, καθώς και τα απαραίτητα για την ανάπτυξή τους επενδυτικά κεφάλαια.

Άμεσα πρέπει να προχωρήσουν:

- ✓ Παροχή ρευστότητας στην παραγωγική οικονομία, με νέες εκταμιεύσεις και με όρους χορήγησης προσαρμοσμένες στην ίδια την επιχείρηση καθώς και στα νέα δεδομένα της αγοράς
- ✓ Μείωση των χορηγητικών επιτοκίων προς τις επιχειρήσεις. Επισημαίνω ότι έχει ήδη μειωθεί το κόστος χρήματος από την ΕΚΤ προς τις τράπεζες. Το εν λόγω κόστος είναι τώρα μόλις 0,5%. Τα σημερινά υψηλά κόστη χρηματοδότησης είναι αποτρεπτικά για επενδυτικές κινήσεις. Πρέπει να

προχωρήσει η νομοθετική κατάργηση της δυνατότητας των τραπεζών να αναπτύσσουν καταχρηστικές πρακτικές και χρεώσεις.

- ✓ Δημιουργία κλίματος χρηματοοικονομικής ασφάλειας και διαύγειας για τους επενδυτές.
- ✓ Προσαρμογή του ύψους των πιστωτικών χρηματοδοτικών ορίων στις πραγματικές ανάγκες των επιχειρήσεων και εφόσον εκτιμηθούν οι προοπτικές και τα επιχειρηματικά τους σχέδια
- ✓ Ρυθμίσεις παλιών επιχειρηματικών οφειλών με πραγματιστικό τρόπο.
- ✓ Συμμετοχή και πλήρης αξιοποίηση των προγραμμάτων οικονομικής ενίσχυσης των επιχειρήσεων που υλοποιούν οι τράπεζες μέσω του ΕΣΠΑ.

Σημαντικό αναπτυξιακό εργαλείο για τις επιχειρήσεις είναι οι πόροι του ΕΣΠΑ τόσο του τρέχοντος, όσο όμως και της περιόδου 2014 - 2020. Η χώρα οφείλει να είναι έτοιμη ώστε να διαμορφώσει τις κατάλληλες συνθήκες υποδοχής αυτών των εργαλείων, με στόχο την μεγαλύτερη απορρόφηση και αξιοποίησή τους. Πάση θυσία να αποφευχθούν δυσκαμψίες που οδηγούν σε χαμηλή απορροφητικότητα και λανθασμένες επιλογές.

Ο αναπτυξιακός νόμος αποτελεί το κύριο μέσο για την προώθηση των ιδιωτικών επενδύσεων. Επηρεάζει σημαντικά τον επιχειρηματικό κόσμο και συμπυκνώνει πολιτικές επιλογές, το περιεχόμενο και τους στόχους της αναπτυξιακής διαδικασίας. Οι διαθέσιμοι πόροι με συντονισμό πρέπει να συμβάλουν στην αναδιάρθρωση της παραγωγικής διαδικασίας της χώρας. Το τρίπτυχο που οριοθετεί τους στόχους είναι ρευστότητα- ταχύτητα- διαφάνεια. Πρόσφατα ψηφίστηκε ο ν.4146/18.04.2013 (επενδυτικός νόμος) που αφορούσε τη διαμόρφωση φιλικού αναπτυξιακού περιβάλλοντος για τις στρατηγικές και ιδιωτικές επενδύσεις με τον οποίο δίνονται

δυνατότητες επενδύσεων, είτε στρατηγικού χαρακτήρα -παρέχοντάς τους διάφορες διευκολύνσεις- είτε μικρότερες που αφορούν την ένταξη στον αναπτυξιακό νόμο, παρέχοντάς τους δυνατότητες ενίσχυσης της ρευστότητας τους, φορολογικών κινήτρων και άλλων ωφελημάτων. Η προσέλκυση επενδύσεων είναι μια σημαντική παράμετρος για τη χώρα. Πρέπει να αναστραφεί η κατάσταση που θέλει τη χώρα μας να υπολείπεται αισθητά των ευρωπαϊκών μέσων όρων

Σημαντική παράμετρος για τη μείωση του κόστους παραγωγής είναι η μείωση του ενεργειακού κόστους. Αποτελεί τροχοπέδη σε οποιαδήποτε προσπάθεια ανάκαμψης το υψηλό ενεργειακό κόστος και φέρνει τη χώρα μας σε μειονεκτική θέση έναντι άλλων. Πρέπει να εξαντληθεί κάθε δυνατότητα αλλαγής αυτού του δεδομένου και με άμεσες ρυθμίσεις που μπορούν να λάβουν χώρα στις υπάρχουσες συνθήκες αλλά και με στοχεύσεις στην ενεργειακή πολιτική της χώρας μεσοπρόθεσμου ορίζοντα που θα διασφαλίζουν φθηνή ενέργεια.

Για να προχωρήσει η αναπτυξιακή διαδικασία είναι απαραίτητη η ενίσχυση της περιφερειακής ανάπτυξης. Μπορεί βέβαια να υπάρχουν μεγάλα ζητήματα που κρίνονται σε κεντρικό επίπεδο, όπως οι αλλαγές στο κράτος και την οικονομία, όμως το πραγματικό πεδίο εφαρμογής των πιο εξειδικευμένων προγραμμάτων βρίσκεται στην Περιφερειακή βαθμίδα.

Χρειάζεται μια νέου τύπου οργάνωση που θα ενισχύει την περιφερειακή ανάπτυξη. Αυτό αφορά θέματα αρμοδιοτήτων, κατανομής και διαχείρισης πόρων, δημιουργίας τεχνολογικών και άλλων υποδομών.

Η θεσμική ολοκλήρωση και η οργάνωση των Περιφερειών, η οικονομική αυτοτέλεια και αποτελεσματική λειτουργία τους, μπορεί να τις καταστήσει μοχλό ανασυγκρότησης της χώρας και προώθησης της ανάπτυξης. Οι Περιφέρειες μπορούν και πρέπει να αναλάβουν το ρόλο τους πραγματοποιώντας δημόσιες επενδύσεις τεχνικής υποδομής και προσελκύοντας τις παραγωγικές ιδιωτικές επενδύσεις βασισμένες σε χωροταξικά σχέδια.

Απαιτείται όμως η ενεργοποίηση όλων των δυνάμεων σε Περιφερειακό επίπεδο. Στο σημείο αυτό θα ήθελα να εξάρω τον ενεργό ρόλο που έχει ο Σύνδεσμος

Βιομηχανιών Θεσσαλίας και Κεντρικής Ελλάδας. Η δραστηριότητα του συνδέσμου είναι ιδιαίτερος αξιόλογη.

Η Δημοκρατική Αριστερά προκρίνει συνεργατική διάθεση και αντιμάχεται την πόλωση. Είναι το κόμμα που στα λίγα χρόνια της ζωής του έκανε και θα συνεχίσει να κάνει υπερβάσεις. Υπερβάσεις προωθητικές για τον τόπο, λυτρωτικές για την υπόθεση της σωτηρίας της χώρας.

Ποτέ δεν φοβηθήκαμε την ευθύνη. Ποτέ δεν φοβηθήκαμε την πρόκληση. Έχουμε μεγάλους στόχους. Μεγάλους αλλά ταυτόχρονα και ρεαλιστικούς. Γιατί είναι ρεαλιστικός στόχος η τροποποίηση των μνημονίων, η επιδίωξη βελτιώσεων, η ελάφρυνση των αδυνάτων. Είναι ρεαλιστικός στόχος ο δικαιότερος επιμερισμός των βαρών και η διεκδίκηση να πληρώσουν όλοι όσοι δεν το έχουν κάνει.

Στόχος δικός μας είναι να αλλάξουμε την Ελλάδα και η προσπάθεια αυτή εκ των πραγμάτων δεν μπορεί παρά να αφορά τόσο το παρόν, όσο και το μέλλον. Συνεπείς στα λόγια μας, ποτέ δεν υποσχεθήκαμε περισσότερα ή μεγαλύτερα από αυτά που εκτιμούσαμε πως είναι εφικτά.

Ποτέ δεν επενδύσαμε ούτε στην καταστροφολογία, ούτε όμως σε θριαμβολογίες. Γνωρίζουμε ότι πρέπει να γίνουν πολλά. Η αλλαγή της πολιτικής της λιτότητας είναι πλέον αίτημα πολλών ευρωπαίων. Η αλλαγή στο κράτος και την οικονομία είναι πλέον αίτημα όλων των Ελλήνων.

Σε αυτά θέλουμε να ανταποκριθούμε.